

to však rozesmálo. „To tedy jo! Jak se jmenoval ten kluk? Ten, kterého poslala, aby mě sbalil?“

„Kevin. Byl to milý muž. Jenom se tě snažila zlákat k tomu, abys zůstala.“

„Dostat mě pryč od Adama, protože odjel ze země. Mimochodem, kde je dneska Pauly?“ Vera chtěla odvést rozhovor a tíhu viny pryč od sebe. „Neviděla jsem ho celé dny.“

„Je někde poblíž.“

„Ouha. V ráji se objevily potíže?“

„Jistěže ne. Vídám se s ním každý den na klinice.“

Kelly a Paul byli spolu už od základní školy. Jeho nevlastní otec, doktor Carl, byl místní veterinář, což pro Kelly znamenalo, že Pauly je něco jako korunní princ. Většinu svého života strávila na veterinární klinice s doktorem. Svoje první tele pomáhala rodit, když jí bylo jedenáct.

Co se týče Paulyho, ten ji zbožňoval. Byl ochotný následovat Kelly, kamkoliv chtěla. Byli prostě nerozlučitelní. „Tak kde máš zásnubní prsten?“ zeptala se Vera. „Je ti čtyřiaadvacet. Je na čase, aby ses vdala a měla děti.“

Kelly se usmála. Vera napodobovala jejich matku. „Škola je moc drahá, abychom si mohli dovolit takové zbytečnosti. Možná později.“

Vera přikývla. Nikdo to nikdy neřekl nahlas, ale v plánu bylo, že poté co odejde, Kelly a Paul se vezmou a budou bydlet s Nellou na farmě Extonových. Kelly bude pracovat s doktorem Carlem a nakonec jeho kliniku převezme.

„Možná bys měla –“ začala Vera, ale zarazila se, když uslyšela koně. Před nimi, sotva viditelný mezi stromy, cválal černý hřebec. Vera věděla, kdo na něm jede.

Na druhém konci dlouhé příjezdové cesty Adam velkého koně zastavil a chvíli tam seděl, oči upřené na Veru.

Adam byl vysoký, štíhlý, se širokými rameny a svalnatou postavou po životě plném sportu a kopání studní a šplhání po skalách v Africe. Na sobě měl džíny a denimovou košili a klobouk se širokou krempou stažený hluboko přes oči. Působil jako z obálky nějakého románu.

Když Vera vstala, cítila, jak jí vibruje celé tělo.

Kelly za ní si odfrkla. „To jako vážně? Musí ze všeho udělat drama? Ne že pobídne Xandera do běhu, nebo –“

Adam udělal přesně to, co Kelly řekla, že by neměl dělat. Koně, bývalého závodníka, stačilo jen dloubnout, aby vyrazil. Od kopyt mu odletoval štěrk a hlína.

Veře poskočilo srdce až do krku a vyčkávavě bušilo.

Kelly seběhla schody z verandy a postavila se po straně cesty, po níž se Adam ubíral. S koněm zastavil ani ne půl metru od zábradlí verandy.

Kelly se k němu vrhla. „Jestli mu poraníš tlamu, zabiju tě!“ zavolala.

Adam, aniž by odtrhl oči od Very, hodil opratě Kelly. „Je v pohodě, prcku. Umyj ho. Mám tu náklad'ák.“ Natáhl ruku k Veře. Přijala ji a oba vykročili po příjezdové cestě k místu, kde stál zaparkovaný jeho pick-up.

Adam otevřel Veře dveře, aby mohla nasednout, a pak přešel na druhou stranu a usedl za volant. V dálce Kelly stále vykřikovala, že je nafoukaný pitomec a jestli Xandera zranil, nahlásí Adama organizaci proti týrání zvířat.

„Tvoje malá sestřička se nezměnila,“ konstatoval Adam, když nastartoval. „Na té verandě byla ještěřka?“